உ

திருவிழாக்களின் உண்மை விளக்கம்

1962

உ
சிவமயம்.

திருவிழாக்களின் உண்மைவிளக்கம்.

திருச்சிராப்பள்ளி தமிழ்ப்புலவர்
"வரலாற்றுச் செல்வர்—புலவர் மாமணி:
க்ஷேத்ரபுராண ஆராய்ச்சிமணி"
திரு. R. பஞ்சநதம் பிள்ளை அவர்களால்
முன்னோர் கருத்துக்களைத்தழுவி
எழுதப்பெற்றது.

சென்னை அறநிலையப் பாதுகாப்புத்துறை
(Hindu Religious and Charitable
Endowments (Administration) Department)
ஆணையர் அவர்களால் அங்கீகரிக்கப்பெற்றது.

மதுரை ஸ்ரீ மீனாக்ஷிசுந்தரேஸ்வரர் வகையரு
தேவஸ்தான வெளியீடு.
1962.

இரண்டாம் பதிப்பு.

 [விலை 0-10 ந. பை

குறிப்பு:—

இதன் முதல் பதிப்பு திருச்சிராப்பள்ளி, மலைக்கோயில் ஸ்ரீ தாயுமானேஸ்வரர் தேவஸ்தானத்தாரால் வெளியிடப்பட்டது.

முன்னுரை.

ஆண்டுதோறும் எல்லாக் கோயில்களிலும் திருவிழாக்கள் நிகழ்ந்தவண்ணம் இருக்கின்றன. சிறப்பாகச் சித்திரை, வைகாசி மாதங்களிலும் பிறமாதங்களிலும் பிரம்மோற்சவம் - பெருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. திருவிழாக்களுக்கெல்லாம் அடிப்படையில் சில தத்துவங்கள்—உண்மைகள் உள்ளன. அவைகளை ஆன்றோர்கள் பற்பல இடங்களில் காட்டியுள்ளார்கள். அவைகளைத் தொகுத்து என்னால் எழுதப் பெற்றதைத் திருச்சி ஸ்ரீ தாயுமானவர் கோயில் தேவஸ்தானத்தார் முதல் பதிப்பாக வெளியிட்டார்கள். முதற் பதிப்பு தீர்ந்து விட்டதால் மதுரை ஸ்ரீ மீனாக்ஷிசுந்தரேஸ்வரர் கோயில் தேவஸ்தானத்தார் இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியிடுகிறார்கள். இதில் புதிய சேர்க்கைகள் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளன. [மதுரை நகரம் "திருவிழா நகரம்" (City of Festivals) என்பர்] மதுரைக் கோயிலில் நிகழும் திருவிழாக்களைப் பின்பற்றி இது வெளியிடப் பெற்றது. அறநிலையத்துறை ஆணையர் அவர்கள் இந்நூலுக்கு அனுமதி அளித்துள்ளார்கள். அன்பர்கள் படித்து ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேஸ்வரரின் திருவருளைப் பெறுவார்களாக.

திருச்சிராப்பள்ளி,
14—4—1962.

R. பஞ்சநதம்,
தமிழ்ப்புலவர்.

உ

மதுரை ஸ்ரீ மீனாக்ஷி சுந்தரேசுவரர் வகையரு தேவஸ்தானம், மதுரை.

M. பரமசிவன், M. A., LL. B.
இறைபணியாளர்,
ஸ்ரீ மீனாக்ஷி சுந்தரேசுவரர் வகையரு
தேவஸ்தானம், மதுரை.

உ

சிவமயம்.

(1) தேவாரம்.

மங்கையர்க்கரசி வளவர்கோன் பாவை வரி வளைக்கைம்மடமானி பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி பணிசெய்து நாள்தொறும் பரவப் பொங்கழலுருவன் பூதநா யகனால் வேதமும் பொருள்களும் அருளி, அங்கயற்கண்ணி தன்னொடும்அமர்ந்த ஆலவா யாவதும் இதுவே. —(திருஞானசம்பந்தர்)

(2) ஞாலம் நின்புகழே மிக வேண்டும் தென் ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே.

—(திருஞானசம்பந்தர்)

(3) வேதியா வேத கீதா விண்ணவர் அண்ணா என்றென்(று) ஓதியே மலர்கள் தூவி ஒருங்கிநின் கழல்கள் காணப் பாதியோர் பெண்ணை வைத்தாய் படர்சடை மதியஞ் சூடும் ஆதியே ஆல வாயில் அப்பனே அருள்செ யாயே. —(அப்பர்)

(4) வாயானை மனத்தானை மனத்துள் நின்ற
கருத்தானைக்
கருத்தறிந்து முடிப்பான் தன்னைத்
தூயானைத் தூவெள்ளை ஏற்றான் தன்னைச்
சுடர்த்திங்கள் சடையானைத் தொடர்ந்துநின்றேன்
தாயானைத் தவமாய தன்மை யானைத்
தலையாய தேவாதி தேவர்க்கென்றும்
சேயானைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப்பெற்றேன் நானே.

—(அப்பர்)

(5) தடாதகைப்பிராட்டியார்.

செழியபிரான் திருமகளாய் கலைபயின்று
முடிபுனைந்து செங்கோலோச்சி
முழுதுலகுந் ஜயம்கொண்டு திரைகொண்டு
நந்திகணமுனைப்போர் சாய்த்து
தொழுகணவற் கணிமணமாலிகை சூட்டி
தன் மகுடம் சூட்டி செல்வம்
தழைவுறதன் னரசளித்த பெண்ணரசி
அடிக்கமலம் தலைமேல் வைப்பாம்.

(6) சோமசுந்தரர்.

சடை மறைத்துக் கதிர் மகுடந் தரித்து
நறுங்கொன்றை யந்தார் தணந்து
வேப்பந் தொடைமுடித்து விடநாக
கலனகற்றி
மாணிக்கச் சுடர் பூணேந்தி
விடைநிறுத்திக் கயலெடுத்து
வழுதிமருமகனாகி மீன நோக்கின்
மடவரலை மணந்துலக முழுதாண்ட
சுந்தரனை வணக்கஞ் செய்வாம்

—(திருவிளையாடற்புராணம்)

உ
சிவமயம்.

திருவிழாக்களின் உண்மை விளக்கம்

"உலகெலாம் உணர்ந்தோதற் கரியவன்
நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத்தாடுவான்
மலர்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்"
— (பெரியபுராணம்)

ஆதியந்தங் கடந்த பரம்பொருளாகிய இறைவன் உலகத்திலுள்ள பல உயிர்களுக்கும் அருள் செய்யும் வண்ணம் தன் கடந்த அருவநிலையிலிருந்து இறங்கி இப்பூவுலகில் ஆங்காங்குள்ள பலதலங்களில் அருவுருவத் திருமேனியான சிவலிங்க வடிவங் கொண்டும், உருவத் திருமேனியான பல மூர்த்திகளின் வடிவங் கொண்டும் எழுந்தருளியிருந்து அன்புடன் வழிபடும் அடியார்களுக்கு அருள் செய்து வருகிறான். கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள மூலப் பெருமானுக்கும், மற்ற மூர்த்திகளுக்கும் நித்திய வழிபாடாகிய பூசனைகளும், திருவிழாக்களாகிய சிறப்பு வழிபாடும் நடைபெற்று வருகின்றன. தினப்பூஜையைப் பூசனை என்றும், நித்தியம் என்றும், திருவிழாக்களைச் சிறப்பு என்றும், நைமித்திகம் என்றும் கூறுவர் ஆன்றோர். "சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம் வறக்குமேல்" என்று வள்ளுவரும் கூறியுள்ளார். நித்திய பூஜையில் ஏற்படும் குறைகளைப் போக்கவே நைமித்திகங்களாகிய திருவிழாக்கள் ஏற்படுத்தப்பெற்றன.

திருவிழா-மஹோத்ஸவம் என்பன ஒரே பொருளைத் தரும் சொற்கள். திருவிழாக் காலங்களில் சிவபெருமான் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் மறைத்தல், அருளல் (சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சம்மாரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம்) என்னும் ஐந்து தொழில்களை—பஞ்சகிருத்தியங்களைத் தம் பொருட்டில்லாமல் உயிர்களின் பொருட்டே நடத்தியருளுகின்றான் மஹோத்சவம் என்ற சொல்லுக்கு மக - பெரிய, உத் - உயர்வான, ஸவ - சிருஷ்டி முதலிய காரியங்கள் எனப் பிரித்து, திருவிழாவானது ஐம்பெரும் தொழில்களை அறிவுறுத்தும் குறியாகும் என்பர் ஆன்றோர். சிறப்பு நூல்களாகிய காரணாகமம், காமிகாகமம், வாதுளாகமம் முதலிய ஆகமங்களில் ஒவ்வொன்றைப் பின்பற்றி ஒவ்வோர் கோயிலில் ஒவ்வோர் விதமாகத் திருவிழாக்கள் பத்து நாட்களிலும், அதற்கு மேற்பட்ட நாட்களிலும் நடந்து வருகின்றன. திருவிழா நாட்களில் கொடியேற்றம் முதல் கொடியிறக்கம் வரையில் உற்சவ மூர்த்திகளில் சோமாஸ்கந்தர், சந்திரசேகரர் முதலிய மூர்த்திகள் காலையிலும் இரவிலும் பற்பல வாகனங்களில் அமர்ந்து வீதிகளில் உலாவந்து காட்சி தருவர். கோயிலுக்கு வர இயலாதவர்களும் இருந்த இடத்திலிருந்தே மூர்த்திகளைத் தரிசிப்பர்.

பெறுதற்கருமையான மனிதப் பிறவி நமக்கு வாய்ப்பாகக் கிடைத்தது. “வாய்த்தது நந்தமக்கீதோர் பிறவி மதித்திடுமின்” என்று நாவரசர்

கூறுகிறார். "இப்பிறவி தப்பினால் எப்பிறவி வாய்க்குமோ" என்கிறார் மற்றொருவர். இந்த மனிதப் பிறப்பில் அடையவேண்டிய முக்கியமான இரண்டு பயன்களைப் பற்றிச் சேக்கிழார் குறிப்பிடுகிறார். ஒன்று சிவனடியார்களுக்கு அமுதளித்தல். மற்றொன்று பெருமானுக்கு நடைபெறும் திருவிழாக்களைக் கண்டு தரிசித்தல்.

"மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும் பயன் மதிசூடும்
அண்ணலார் அடியார்தமை அமுது செய்வித்தல்
கண்ணினால் அவர் நல்விழாப் பொலிவு கண்டார்தல்
உண்மையாமெனின் உலகர் முன்வருகென உரைப்பார்"

இப்பாடல், திருஞான சம்பந்தர் திருமயிலையில் எலும்பைப் பெண்ணாக்கிய பூம்பாவைப் பதிகத்தின் சாரமாகும், இதில் பெருமானுக்கு நடைபெறும் திருவிழாக்களைக் கண்டு அனுபவித்தலை ஓர் முக்கிய பயனாக வற்புறுத்துகிறார். பூம்பாவைப் பதிகத்தின் ஒவ்வோர் பாடலிலும் ஒவ்வோர் திருவிழாவைத் திருஞானசம்பந்தர் சுட்டிக் காட்டுகிறார். "ஆதிரைநாள் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்—தைப்பூசங் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்" முதலியன. மேலும் "மானுடப் பிறவிதானும் வகுத்தது மனவாக்காயம் ஆனிடத்தைந்து மாடும் அரன் பணிக்காக அன்றோ" என்று சிவஞான சித்தியார் என்னும் நூல் கூறுகிறது.

திருவிழா தொடங்குவதற்கு முன்தினம் சுத்தமான புற்றுமண் எடுத்துவந்து நவதானியங்களை முளைக்கவைத்துக் கொடியேற்றித் தினந்தோறும் காலை மாலை நேரங்களில் நெய் சமித்து முதலியன கொண்டு யாகம் செய்து பல வாகனங்களில் பஞ்சமூர்த்திகளையும் எழுந்தருளச் செய்வர்.

திருவிழாக்களின் சடங்குகளும், பல வாகனங்களில் மூர்த்திகள் எழுந்தருளி வருவதற்கும் பற்பல தத்துவங்களை ஆங்காங்கு பல நூல்களில் ஆன்றோர் கூறியுள்ளனர். அவைகளைத் தழுவிச் சில உண்மைகள் கோயிலுக்கு வருவோர் தெரிந்துகொள்ளும் வண்ணம் சுருக்கமாகக் கூறப்படும்.

கொடியேற்றத்திற்கு முன்னளில் புற்றுமண் எடுத்து வந்து நவதானியங்களைத் தெளித்து முளைக்க வைக்கப்படும். மண்ணெடுத்தலுக்கு ம்ருத் சங்க்ரஹணம் என்றும், முளைதெளித்தலுக்கு அங்குரார்ப்பணம் என்றும் பெயர்.

1. கொடியேற்றம்

(துவஜாரோகணம்) ரிஷபத்தின் (காளை) வடிவம் எழுதப்பெற்ற பட்டத்தை-கொடியைக் கொடிமரத்தில் கயிறுகொண்டு மேலே ஏற்றுவது. கொடி, தர்மத்தின் வடிவமாகவும், ஆத்மாவின் வடிவமாகவும், கொடிமரம் பதியின் வடிவமாகவும், கயிறு பாசத்தின் வடிவமாகவும் கூறப்படும். தர்மத்தையும் உயிர்களையும், கீழ்நிலையிலிருந்து மேல்நிலைக்குஉயர்த்துவது. மும்மலங்களில் கிடந்துழலும் உயிர்களைக் கீழ்நிலையிலிருந்து மேல்நிலைக்கு ஏற்றுதல் என்பர்.

" திரிமலத்தே குளிக்கும் உயிர் அருள் கூடும்படிக்
கொடி கட்டினனே." — (கொடிக்கவி)
" ஊர்தி வால்வெள்ளேறே சிறந்த சீர்கெழு
கொடியும் அவ்வேறென்ப." — (புறநானூறு)

இவ்வாறே முருகன் கோயிலில் சேவற்கொடியும், திருமால் கோயிலில் கருடக்கொடியும் ஏற்றப்படும்.

2. கற்பக விருட்சம்

தேவலோகத்திலுள்ள ஐந்து மரங்களில் ஒன்று. நினைத்தவற்றைத் தரக்கூடியது. இம்மரத்தின் அடியில் பெருமான் அமர்ந்து காட்சிதருவர். கற்பக மரம் போன்று பெருமானும், அடியார்கள் நினைத்த வற்றை அருள்வன் என்பது குறிப்பு. தேவலோகஞ் செல்லாமல் இருந்த இடத்தில் கிடைக்கும்படியான பேறு

"கற்குடியில் விழுமியானைக் கற்பகத்தைக் கண்ணாரக்
கண்டேன் நானே
வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்." —(அப்பர்)

"கற்றவர்விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை." — (திருவிசைப்பா)

3. பூதவாகனம்

நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, விசும்பு என்னும் ஐந்து பூதப் பொருள்களாகவும், ஐம்பூதங்களின் பரிணமஉருவான உடலை இயக்குகின்றவனாகவும், காயத்தை ஆரோகணிப்பவனாகவும் இறைவன் விளங்குகின்றான் என்பதை உணர்த்தும். இறைவனுக்குப் பல பூத கணங்களும் உண்டு.

"இருநிலனாய்த் தீயாகி நீருமாகி
இயமானனாய் எறியுங் காற்றுமாகி
அருநிலைய திங்களாய் ஞாயிறாகி
ஆகாசமா யட்டமூர்த்தியாகி
பெருநலமுங் குற்றமும் பெண்ணும் ஆணும்
பிறருருவும் தமுருவுந் தாமேயாகி
நெருநலையாய் இன்றாகி நாளையாகி
நிமிர்புன் சடையடிகள் நின்றவாறே."

"ஊனாகி உயிராகி அதனுள்நின்ற
உணர்வாகிப் பிறவனைத்தும் நீயாய் நின்றாய்

நானேதும் அறியாமே என்னுள் வந்து
நல்லனவும் தீயனவும் காட்டா நின்ருய்
தேனுருங் கொன்றையனே நின்றியூராய்
திருவானைக் காவிலுறை சிவனே ஞானம்
ஆனுயுன் பொற்பாதம் அடையப்பெற்ருல்
அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என் செய்கேனே.''

—(திருநாவுக்கரசர்)

4. கைலாச வாகனம்

சிவபெருமான் உறையுமிடம் திருக் கைலாசம். மனம் வாக்கு காயங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது. கைலையின் பெருமைகளைப் பெரிய புராணத்தில் சேக்கிழார் அழகாகக் கூறியுள்ளார்.

''அண்ணல் வீற்றிருக்கப் பெற்ற தாதலின்
நண்ணும் மூன்றுலகும நான்மறைகளும்
எண்ணில் மாதவஞ் செய்யவந்தெய்திய
புண்ணியம திரண்டுள்ளது போலவது''

—(பெரியபுராணம்)

திருநாவுக்கரசரும் வடகைலையைப் பார்க்கச் சென்று முடியாமல் பெருமானருளால் ஓர் குளத்தில் மூழ்கித் திருவையாற்றில் தோன்றிக் கைலாசக் காட்சியை -- உயிர்களெல்லாம் சக்தியும் சிவமுமாக விளங்குவதைக் கண்டார். தென்னுட்டில் திருக் காளத்தி — திரிசிராமலை — திருக்கோணமலை முதலிய தலங்கள் தென் கைலாயத் தலங்களாக விளங்குகின்றன. இத்தகைய பெருமைகளையுடைய கைலாய மலையை — ஆணவமே உருவான இராவணன் தூக்க முயன்ருன். சிவபெருமான் தனது பாதத்தின் மெல்விரலால் அழுத்தவே, பல காலம் வருந்திக் கதறி அரற்றிப் பின்னர் சாமகானம் பாடிச் சிவபெருமானை மகிழ்வித்துப் பல பேறுகளைப் பெற்ருன். இதனைத் திருநாவுக்கரசர் தாம்பாடிய ஒவ்வோர் பதிகத்தின்

இறுதிப் பாட்டில் இராவணனுக்கு அருள் செய்த முறையைக் கூறியுள்ளார் கொடியவராயினும் தன்னை அன்புடன் வழிபட்டால் நலம் பெறுவர் என்பது குறிப்பு

"விலங்க லெடுத்துகந்த வெற்றியானை
விறலழித்து மெய்ந்நரம்பால் கீதங்கேட்டன்று
இலங்கு சுடர்வாள் கொடுத்தார்போலும்
இன்னம்பர்த்தான் தோன்றி யீசனாரே"

—(*திருநாவுக்கரசர்*)

கைலாய மலையைக் குறித்துத் திருநாவுக்கரசர் தனித்திருத்தாண்டகங்களும் பாடியிருக்கிறார்.

"கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி"

5. ரிஷப வாகனம்

சிவபெருமான் ரிஷபத்தின்மேல் — காளையின் மேல் அமர்ந்து காட்சி தருவர். சர்வ சம்மார காலத்தில் எல்லாப் பொருள்களும் அழிய. தரும தேவதை — அறக் கடவுள் தான் அழியாதிருக்கும் பொருட்டுத் தூய வெண்மையான காளையின் உருவெடுத்துப் பெருமானிடம் தன்னை வாகனமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியது அவ்வாறே பெருமானும் காளையை வாகனமாகக் கொண்டார். காளையின்மேல் வருவது தருமத்தின் அடிப்படையில் பெருமான் விளங்குகிறான் என்பதைக் குறிக்கும் அருள் பெற்ற ஆன்மாவுக்கறிகுறியாகவும் ரிஷபம் விளங்குகிறது. அறவடிவான ரிஷபம் பெருமானுக்கு வாகனமாகவும், கொடியாகவும் விளங்குகிறது. மேலும் பெருமானை நோக்கியிருக்கும் நந்தியும் காளைவடிவம். சுற்று மதிலில் உள்ள ரிஷபங்களெல்லாம் பல அறங்களின் நடுவில் பெருமான் விளங்குவதைக் குறிக்கும். அற

வடிவான காளை, கிருதயுகம் முதலிய நான்கு யுகங்களிலும் முறையே நான்கு, மூன்று, இரண்டு, ஒன்று மாகிய கால்களையூன்றித் தருமத்தின் தன்மையைக் காட்டுவதாகவும் ஆன்றோர் கூறுவர். அடியார்களுக்கு அருள் செய்யும் போதெல்லாம் பெருமான் அம்மையப்பனாக விடையின்மேல் காட்சிதருவன். இத்தகைய பெருமைகளைக் கொண்டிருப்பதால் திருவிழாக்களில் ஐந்தாம் நாளில் ரிஷப வாகனக் காட்சி சிறப்பாய்ப் போற்றப்படுகிறது.

"மட்டுவார் குழலாளொடு மால்விடை
இட்டமாவுகந்தேறும் இறைவனார்
கட்டுநீத்தவர்க் கின்னருளே செயும்
சிட்டர் போலும் சிராப்பள்ளிச் செல்வரே"

—(*திருநாவுக்கரசர்*)

"மாட்டூர் அறவா மறவா துன்னைப் பாடப்பணியாயே"

—(*சுந்தரர்*)

"நடைமலிந்த விடையோடு கொடியுந் தோன்றும்"

—(*அப்பர்*)

6. யானை வாகனம்

ஆணவத்தின் குறியாகவும், அடக்கமுடியாத ஐந்து இந்திரியங்களின் (மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி) குறியாகவும் கூறுவர் ஆன்றோர். பெருமான் யானைமீது அமர்ந்து வருவது ஆணவத்தையும், இந்திரியங்களையும் அருளென்னும் அங்குசத்தால் அடக்குவதைக் குறிக்கும் என்பர். பெருமான் யானைத் தோலையும் மேலே போர்த்துள்ளான்.

"மன்றவர் அடியார்க் கென்றும் வழிப்பகை களிறேயன்றோ"

—(*பெரியபுராணம்*)

'உரன் என்னும் தோட்டியான் ஓரைந்துங் காப்பான்
வரன் என்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து"

—(*திருக்குறள்*)

"இந்திரியக் குஞ்சரத்தை ஞான இருங்கயிற்ருல்
சிந்தனைத் தூண் பூட்டிச் சேர்த்திபே—பந்திப்பர்
இம்மைப்புகழும் இனிச்செல் கதிப்பயனும்
தம்மைத் தலைப்படுத்து வார்" —(அறநெறிச்சாரம்)

மேலும் யானை, தன் பாகன் காலால் ஏவுந் தொழில்களைத் தலையால் அறிந்து செய்யும். அது போல் உயிர்களுக்குப் பரிபாகனுயுள்ள இறைவன், திருவடி ஞானத்தால் அறிவிக்கும் குறிப்புக்களை அறிந்து பணி செய்ய வேண்டும் என்ற குறிப்பையும் உணர்த்துவதாகக் கூறுவர். 'காலால் இட்ட வேலையைத் தலையாற் செய்வது' என்னும் பழமொழியும் வழங்குகிறது.

"கருத்தழி கடமிறங்குகவுட்கரி வலிந்து பற்றித்
திருந்து புதன் காலேவுஞ் செயல் செயக் கொள்வதன்றி
ஒருந்தல் வந்தறிந்து தானே உறவு கொண்டிடுவதுண்டோ
தெரிந்திடி லடியனேனின் திருவடிக் கத்திறத்தேன்"
—(பிரபுலிங்கலீலை)

7. திருக்கல்யாணம்

உலகத்துயிர்கள் இன்பவாழ்க்கை நடத்த வேண்டி, சிற்றின்பத்தைக் கொண்டே பேரின்பத்தை அடையவேண்டி, உயிர்களுக்குப் போகத்தை அருளவேண்டியாவற்றையுங் கடந்த பெருமானுக்குத் திருமணவிழா நடத்தப்பெறுகிறது. சிவமாகிய பரம்பொருள் சக்தியுடன் சேராவிடில் உலகில் ஒன்றும் நடைபெருது. "சிவமெனும் பொருளும் ஆதி சத்தியொடு சேரின் எத்தொழிலும் வல்லதாம் இவள் பிரிந்திடின் இயங்குதற்கும் அரிதரிதென மறை இரைக்கும்" என்று ஆன்ருேர் கூறினர். உயிர்கள் சக்தியும் சிவமுமாக விளங்குவதைத் திருநாவுக்கரசர் திருவையாற்றில் கண்டார்.

ஒவ்வோராண்டிலும் பெருமானுக்குத் தவறாமல் கல்யாணம் நடந்தபோதிலும் சிவன் பிரமச்சாரியென்றும், சக்தி கன்னிகையென்றும் அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

"போகியாயிருந்துயிர்க்குப் போகத்தைப்புரிதல் ஓரார்
யோகியாய் யோகமுத்தி உதவுதல் அதுவும் ஓரார்."

—(சிவஞான சித்தியார்)

"தென்பாலுகந்தாடும் தில்லைச்சிற்றம் பலவன்
பெண்பாலுகந்தான் பெரும்பித்தன் காணேடீ
பெண்பால் உகந்திலனேல் பேதாய் இருநிலத்தோர்
விண்பால் யோகெய்தி வீடுவார்காண் சாழலோ."

—(திருவாசகம்)

மேலும் "உயிரெலாம் கன்னி" என்றபடி உயிர்கள் பெண்களாகச் சொல்லப்படும் ஓர் கொடி கொழு கொம்பைத் தழுவி நிற்பதைப்போல், உயிர்களும் ஆன்மநாயகனான பரமனைச்சேர வேண்டும். பக்தியில் பக்குவப்பட்ட உயிர்களாகிய பெண்களைப் பெருமான் ஏற்றுக்கொண்டு திருவருள் செய்கிறான் என்பதையும் திருமணச்சடங்கு அறிவிக்கிறது.

"காவிக்கமலக் கழலுடன் சேர்த்தெனைக் காத்தருள்வாய்
தூவிக்குல மயில்வாகனனே, துணை ஏதுமின்றித்
தாவிப்படரக் கொழுகொம்பில்லாத தனிக்கொடிபோல்
பாவித் தனிமனம் தள்ளாடிவாடிப் பதைக்கின்றதே."

—(கந்தர் அலங்காரம்)

"கொம்பரில்லாக் கொடிபோல் அலமந்தனன் கோமளமே
வெம்புகின்றேனை விடுதிகண்டாய்."

—(திருவாசகம்)

பிறவாகனங்கள்

அன்னம் : பாலும் நீரும் கலந்தபோது பாலை மட்டும் அருந்தும் பெருமான்

அடியார்களின் சத்துப்பொருளை-உண்மையை ஏற்பான்.

காமதேனு : தேவலோகத்துப் பசு வேண்டியவற்றைத் தரும் பெருமானும் அடியார்கள் வேண்டிய நலனைத் தருவன்.

யாளி : என்பது யானைத் தந்தமும், துதிக்கையும், சிங்கத்தின் முகத்தையுமுடைய ஓர் மிருகம். பெருமான் பல சக்திகளைக் கொண்டு தீமைகளைப் போக்குவான்.

திக்குவிஜயம் : அரசர்கள் தங்கள் ஆட்சியில் பல திக்குகளிலும் உள்ள பகைவர்களை வென்று குடிகளைக்காப்பர். ஸ்ரீ மீனுட்சி தேவியும் பட்டாபிஷேகம் செய்துகொண்டு எட்டுத்திசைகளிலும் உள்ள பகைவர்களை - தீய சக்திகளை வென்று உயிர்களைக் காப்பாற்றுகிருள். இதற்கென்றே சித்திரை விழாவில் ஓர்நாளில் திக்கு விஜய விழா நடைபெறுகிறது. அஷ்ட திக்குப் பாலகர்களும் எட்டுத் திசைகளிலும் காவல் புரிகின்றனர்.

8. நந்தி வாகனம்.

அதிகார நந்தி என்றுங்கூறுவர். இவர் நான்கு தோளும், மான், மழு, திரிநேத்திரம் முதலிய அடையாளங்களையுடைய சிவ சாரூபப் பதவிபெற்ற விஞ்ஞானகலருள் முதல்வர். திருக்கைலையில் வாயில்

காவலராக விளங்குபவர். நந்திதேவரின் மூலமே சிவதரிசனம் செய்யவேண்டும். கையில் பிரம்பு கொண்டு கூட்டத்தை விலக்குவர்.

"வந்திறையடியிற்றாழும் வானவர் மகுட கோடி
பந்தியின் மணிகள் சிந்த வேத்திரப் படையாற்றாக்கி
அந்தியும்பகலுந் தொண்டர் அலகிடுங் குப்பையாக்கு
நந்தியெம்பெருமான் பாத நகைமலர் முடிமேல்வைப்பாம்"

—(திருவிளையாடற்புராணம்)

9. குதிரை வாகனம்.

விலங்குகளில் வேகமுடையது குதிரை. யந்திரங்களுக்கும் குதிரை வேகம் என்று சொல்லப்படும். மனம் அதிவேகமுடையதால் குதிரைக்கு இணையாகக் கூறுவர். குதிரையின் வேகத்தை அடக்குவதுபோல மனக் குதிரையையும் அடக்கவேண்டும். இக்காலம் யந்திரகாலம், யந்திரக் கருவிகள் வேகமாய்ச்செல்வது போல மனமும் வேகமாய்ச் செல்கிறது, பெருமான் அவ்வேகத்தை அடக்குகிருன், ஞானிகளும் மனதை அடக்குகின்றனர். "வாகனமாகிய மனப்பரியேறிய மாதவத்தோர்" என்று சான்றோர்கள் போற்றப்படுகின்றனர். குதிரை வாகனத்தன்று வேடர்பறி உற்சவம் நடத்தப்படுகிறது. வேடர்கள் நகைகளைப் பறிப்பது போல ஐம்புல வேடர்கள் மனதைப் பறித்துக்கொள்கிருர்கள். அவ்விதம் பறிபோகாமல் பெருமான் காக்கிருன்.

"வேகங்கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க". —(திருவாசகம்)

மேலும் இடைகலை, பிங்கலை, சுழுமுனை வாயிலாகச் சுவாசத்தை நிறுத்திச் செய்யும் பிராணயாமத்தைக் குறிக்கும் என்றும் கூறுவர். சேரமான் பெருமாள் நாயனுர் குதிரைமேல் ஏறிச் சென்று சுந்தரருடன் கைலாயம் அடைந்தார் என்பது வரலாறு.

10. திருத்தேர்.

சிவபெருமான் முப்புரத்தை எரித்தபோது நேரில் சென்று அசுரர்களைக் கொன்று தேவர்களைக் காத்தார் என்பது வரலாறு. தேவர் எல்லோரும் தேரின் பல அங்கங்களாய் நின்று தொண்டுபுரிந்தனர் பூமியைத் தேராகவும், சூரியசந்திரர்களைச் சக்கரமாகவும், நான்கு வேதங்களைக் குதிரைகளாகவும் கொண்டான். சிவ பெருமான் பல போர்க்கருவிகளுடன் சென்று முப் புரங்களையும் சிரித்தெரித்து தேவர்களையும் முனிவர் களையும் காப்பாற்றினார். அல்லோரைப் போக்கி நல் லோரைக் காக்குந் தன்மையைத் தேர்விழா குறிக்கும்.

"வரியாவு நாணுக்கோத்து நினையாதார் புரமெரிய
வளைத்த மேருச்சிலையானை." —(அப்பர்)

இனிச் சிவபெருமான் உட்பகையாகிய ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மூன்று மலங்களையும் சுட் டெரித்ததாகவும் கூறுவர்.

"அப்பணி செஞ்சடை ஆதிபுராதனன்
முப்புரஞ் செற்றனன் என்பர்கள் மூடர்கள்
முப்புரமாவது மும்மலகாரியம்
அப்புரம் எய்தமை யாரறிவாரே." —(திருமந்திரம்)

எனவே மும்மலச் சேட்டையினின்றும் விடுவித்து ஆன்மாக்களைக் காப்பாற்றுதலையும் இவ்விழா குறிப் பிக்கும்.

11 நடராஜர் புறப்பாடு.

திருவிழாக்களில் படைப்பு முதலியஐந்துதொழில் கள் நடைபெறுவதைக் குறிக்க நடராஜப்பெருமான் (ஆடல் வல்லார்) எழுந்தருள்வார். இவர் திருவுருவத் தில் ஐந்து தொழில்களைக் குறிக்கும் அடையாளங்கள் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். படைப்பு—உடுக் கையிலும், காத்தல்-அமைந்த கரத்திலும், அழித்தல்- அக்கினியிலும், மறைத்தல்—ஊன்றிய பாதத்திலும்,

அருளல்—தூக்கிய திருவடியிலும் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

"தோற்றம் துடியதனில் தோயும் திதி அமைப்பில்
சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம்—ஊற்றமா
ஊன்று மலர்ப்பதத்தில் உற்றதிரோ தம்முத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு" —(உண்மைவிளக்கம்)

12. தீர்த்தவாரி.

பரிசுத்தப்படுவது. உத்சவரோ, அஸ்திரதேவரோ ஆறு அல்லது திருக்குளத்திற்குச் சென்று தீர்த்தங் கொடுக்கும் அபிஷேகம் நடைபெறும். தீர்த்தவாரியின்போது எல்லோரும் சென்று நீராடிப்புறத்தும் அகத்தும் பரிசுத்தம் அடையச் செய்வர். தீர்த்தன் என்று பெருமானும் வழங்கப்படுகிருன்.

'மாதேவா மாதேவா என்று வாழ்த்தி
நீராண்ட புரோதாயம் ஆடப்பெற்ரேம்"
—(திருநாவுக்கரசர்)

(புரோதாயம் — சுத்திக்காகச் செய்யும் ஸ்நான விசேஷம். —(Lexicon)

13. தெப்ப விழா.

அழகாய் அலங்கரிக்கப்பெற்ற தெப்பத்தில் பெருமான் தேவியுடன் எழுந்தருளிக் குளத்தில் பலமுறை சுற்றிவந்தும் மைய மண்டபத்திற்குச் சென்றும் காட்சி தருவன். தெப்பத்தில் தேவார பாராயணமும் இன்னிசைகளும் நிகழும். காண்போர் கண்குளிர உள்ளங்குளிரக் கண்டு தரிசித்து மகிழ்வர்.

பிறவிக்கடலில் வீழ்ந்து கரைகாணுது உழலும் உயிர்களை அருளாகிய தெப்பத்தில் ஏற்றி முத்தியாகிய கரையில் பெருமான் சேர்கிருன் என்பதை அறிவிப்பதாக ஆன்ருேர் கூறுவர். பிறவிக் கடலில்

இக்கரையிலிருந்து பக்தி என்னும் புணைகொண்டு பரமனைச் சாரவேண்டும் என்பதைக் குறிப்பதாகவும் கூறுவர். பிரளய காலத்தில் அடியார்களைக் காப்பதற்குப் பெருமான் தோணியப்பராகத் தோணியுடன் சிரபுரமாகிய சீர்காழிப் பதியில் வீற்றிருக்கிறான்.

"உருமாறிப் பிறப்பென்னும் கடல்வீழ்ந்து கரைகாணது
உழலும் மாக்கள்
கருமாறி அருட்தெப்பம் தனிலேற்றி முத்தியதாம்
கரையிலேற்றும்
பெருமான்தாம் என்பதனை உலகுணர்த்த ஆண்டுதோறும்
பிறங்கும் தெப்பத்
திருநாளைக்கொண்டசெயல் கண்டுணர்ந்து வாழ்மின்கள்
சிறந்து நாளும்" —(*பழம்பாடல்*)

"கந்தித் திரிபிறவிச் சாகரத்துள் ஆழாமே
பத்தித் தனித்தெப்பம் பார்வாழத் தந்தபிரான்."

"பிறவிஎனும் பொல்லாப் பெருங்கடலை நீந்தத்
துறவியெனும் தோற்றோணி கண்டீர்—நிறையுலகில்
பொன்மாலை மார்பன் புனற்காழிச் சம்பந்தன்
தன்மாலை ஞானத் தமிழ்." —(*நம்பியாண்டார்நம்பி*)

"பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர்; நீந்தார்
இறைவன் அடி சேராதார்." —(*திருக்குறள்*)

"கற்பாந்த காலம் கடவாக் கடல் கடக்கத்
தெப்பமாய் வந்தெனக்குச் சேர்ந்ததே—அப்பன்
உருவாசகங் கொண்டுரைத்த தமிழ்மாலைத்
திருவாசக மென்னுந் தேன்." (*பழம்பாடல்*)

14. பிக்ஷாடனர் புறப்பாடு

பலிதேர் பகவன், பலிகொளும் பரமன் என்றும், இரவாடும் பெருமான் என்றும், உத்தமர் என்றும் அழைக்கப் பெறுவர். தாருக வனத்திலுள்ள முனிவர்

களுக்கு சிவபக்தியை உண்டாக்கக்கருதிப் பெருமான் பிக்ஷாடன வடிவத்துடன் சென்முன். முனிவர்கள் பல பொருள்களை யாகத்தின்மூலம் உண்டாக்கிப் பெருமான்மீது ஏவினர். பெருமான் அவைகளை அடக்கியாண்டு சிலவற்றை அணிந்துகொண்டான். முடிவில் முனிவர்கள் பெருமானிடம் பக்திபூண்டுவழிபட்டனர் பிக்ஷாடனர் வடிவத்தில் மானுக்குப் புல் அளிப்பதை ஆன்மாவுக்கு ஞானேபதேசம் செய்யும் ஞானமுத்திரையாகக் கூறுவர். பெருமான் அடியார்களுடைய அன்புப்பலியை ஏற்கின்முன் என்பது குறிப்பு. பிக்ஷாண்டார் கோயில் என்ற ஓர் தலமும் திருச்சி ஜில்லாவில் உள்ளது.

"காரார் கொன்றைக் கண்ணிசூடிக்
கபாலங் கையேந்திக் கணங்கள் பாட
ஊராரிடும் பிச்சைகொண்டுழலும்
உத்தமராய் நின்ற ஒருவனுர்." — (*அப்பர்*)

இவ்வெளியீட்டில் குறிப்பிட்டுள்ள திருவிழாக்கள் பெரும்பாலும் திருச்சிராப்பள்ளி மலைக்கோயிலிலும், பிற கோயில்களிலும் நடைபெறுவதைத் தழுவி எழுதப்பட்டன. இதில் கூறப்பெற்ற விளக்கங்களே முடிந்த முடிபு என்று கூறுவதற்கில்லை. இவைகளும் ஒருவாறு பொருந்தக் கூடும் என்ற எண்ணத்தில் முன்னேர் கருத்துக்களைத் தழுவி எழுதப்பட்டன. இவற்றின் விரிவுகளைச் சிவாகமங்களிலும், அகோர சிவாச்சாரியார் இயற்றிய கிரியாக்கிரம ஜோதி முதலிய நூல்களிலும் காண்க.

"வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்
வீழ்க தண்புனல வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்க தீயதெல்லாம் அரன் நாமமே
சூழ்க வையகமும் துயர் தீர்கவே."

—(*திருஞான சம்பந்தர்*)

'தென்னுடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி."

மதுரையில் நிகழும் திருவிழாக்கள்.

சித்திரை: சித்திரைப் பெருவிழா 14 நாட்கள் நடைபெறும். சுவாமியும் அம்மனும் பகலில் பல மண்டபங்களில் தங்கி இரவில் பல வாகனங்களில் மாசி வீதியில் வலம் வந்து காட்சி தருவர்.

வைகாசி: வசந்த விழா 10 நாட்களிலும் திருஞானசம்பந்தர் உற்சவமும் நிகழும் பெருமான் உலா வருவர்.

ஆனி: ஊஞ்சல் விழா 10 நாட்கள் நடைபெறும்.

ஆடி: முளைக்கொட்டு விழா 10 நாட்கள் நடைபெறும்.

ஆவணி: ஆவணிமூல விழா நிகழும். மதுரையில் நிகழும் மற்றோர் பெரிய விழா. பெருமான் காலையிலும், இரவிலும் பல வாகனங்களில் அமர்ந்து ஆவணிமூலவீதியில் காட்சி தருவன். இவ்விழாவில் பெருமான் அவ்வப்போது செய்த பல திருவிளையாடல்கள் நடத்திக்காட்டப்படும்.

புரட்டாசி: இம்மாதத்தில் நவராத்திரி விழா நிகழும் மூல அம்மனுக்கு விசேட பூஜைகளும், உற்சவ அம்மனுக்கு விசேட அலங்காரமும் கொலுக் காட்சியும் நிகழும்.

ஐப்பசி: பவித்திர உற்சவமும், தீபாவளிப் பூஜையும், கந்தர் சஷ்டி விழாவும் நிகழும்.

கார்த்திகை: தீப உற்சவமும், மாணிக்கவாசகர் உற்சவமும் நிகழும்.

மார்கழி: அதிகாலையில் தனுர் மாதப்பூஜை நிகழும். காலையில் திருவெம்பாவை, திருப்பாவைப் பாடல்கள் ஒலி பரப்பப்படும். திருவெம்பாவை திருப்பாவை மகாநாடுகளும் நிகழும். இம்மாதத்தில் செல்லத்தம்மன் உற்சவமும் தெப்ப விழாவும் நிகழும்.

தை: மண்டல உற்சவம் முதலியன நிகழும்.

மாசி: பெரிய சுவாமி உற்சவம் மாசி மக விழா நிகழும்.

பங்குனி: கோடை வசந்த விழா 10 நாட்களிலும், மாரியம்மன் விழா 10 நாட்களிலும் நிகழும். சித்திரை விழா மாசி வீதியிலும், மாசி விழா சித்திரை வீதியிலும் நடந்து வருவது ஓர் பெருமை மாதந்தோறும் பிரதோஷம், கார்த்திகை, அமாவாசை முதலிய நாட்களில் தனிப் பூஜைகள் நிகழும். இவ்வாறே திருப்பரங்குன்றம் கோயிலிலும், திருவாதவூர் கோயிலிலும் உற்சவங்கள் நிகழும். விரிவான விவரங்களைத் தனி உற்சவப் பஞ்சாங்கத்தில் காண்க.

மதுரை ஸ்ரீ மீனாக்ஷிசுந்தரேஸ்வரர் கோயில் பூஜாகாலங்கள்.

திருவனந்தல் — காலை 5 மணி

	அம்மன்கோயில்	சுவாமிகோயில்
1 காலசந்தி	காலை 7-30 to 8-30	8-30 to 9
2 திரிகாலசந்தி } 3 உச்சிக்காலம் }	,, 10-30 to 11-30	11 — 12
4 சாயரட்சை	மாலை 4-30 to 5-30	5 — 6
5 அர்த்தசாமம்		
சாதாரண நாட்கள் இரவு	8 to 9	8-30 to 9-30
வெள்ளிக்கிழமை ,,	9 — 10	9-30 to 10-30
6 பள்ளியறை		

சாதாரண நாட்கள் இரவு 10 மணி
வெள்ளிக்கிழமை ,, 11 மணி

சிவம்.